

Guldet blev till sand!

På vinden till gamla Rådhuset fann ett antal tjänstemän i staden en kista, som när den öppnades innehöll ett antal gulddukater och en lapp: Användes till stadens förskönande"! Glädjen var stor bland de församlade och förslagen haglade. "Äntligen kan vi rusta upp den gamla vackra fontänen i Rådhusparken. Vatten kommer inte på rätt ställen och rostig är den". "Det blir för dyrt", sade ansvarig chef. "Men vi kan kanske göra i ordning fontänen på Hovrättstorget, det sprutar ju inte som det skall och en av trumpeterna är avbruten", sporde tjänsteman två. "Det finns inga delar till den". Chefen var benhård. "Men fontänen mitt i Hamnkanalen? Den som lyste så vackert i mörkret! Kan vi inte sätta ner den igen=". Uteslutet, det finns ingen som vet var den har tagit vägen". Då utbrast en tjänstekvinna från Kulturförvaltningen som kommit med på nåder. "Den underbara mosaiken av Bibbi Forsman, utanför Ullströms på Barnarpsgatan, kan vi inte sätta igång den lilla fontänen? "Ha den har varit täckt av plåt i flera år, ingen vet hur den såg ut". Chefen var omutlig. "Raden med vattenstrålar på Hotellplan, kan vi inte dra igång den?" Den glädjer bara Hotellets gäster, det kan de gott betala blev svaret.

Efter en stunds resonemang utbrast en tjänsteman. "Sju Sekel, vi iordningställer Sju Sekel!". Församlingen var tveksam till vad som diskuterades, men på kommunens hemsida fanns förklaringen. Sju Sekel, gåva på stadens 700-årsdag. Konstnär Calle Örnamark. 1984- Hamnplan. "Den hade ruttnat bort, is no more, som vi säger internationellt" svarade den omutbare chefen. En yngre tjänsteman, som haft förmånen att göra värnplikt på A 6 erinrade sig. "Kanonen, ja egentligen ett eldrör 8 cm m/1863 som stan fick på 700-års dagen. Kan vi inte återupprätta den?". Förvåningen var stor, inget visste i stort sett vad det var, och om man visste vad det var, visste man inte var den var. "Den ligger på en lastpall i den utgrävda Bastiljon Carolus, i huset utmed Västra kajen. Fundamentet, där den vilade i 30 år i Rådhusparkens östra del är kvar, men det är i stort sett bara hundar som nyttjar det när de förrättar sina behov."

"Nej", den ansvarige chefen höjde sitt finger och klargjorde, utan MBL-förhandling. "Vi gör en sommargata". Och se guldet blev till sand, och sanden lades ut där den lätt kunde spridas. Ett förslag från en underordnad tjänsteman att man kanske kunde snygga upp platsen där Sju Sekel stått, nere vid hamnkanalen, med lite sand, några solstolar och kanske ett par palmer i trähinkar, förkastades utan omröstning.

Men tänk om staden haft en grupp människor, en förvaltningsövergripande grupp, ett Skönhetsråd, så kanske man kunde fått lite goda råd och använt pengarna på ett bättre sätt. Man kunde haft mottot: Vårda Vår Stad.

Värna Vår Stad – Vårda Vår Stad

Lennart Angselius

Lennart Lindberg